

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Oboer/11/2022
Identifikačné číslo spisu:	1311212821
Dátum vydania rozhodnutia:	23.08.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Beáta Miničová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:1311212821.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beaty Miničovej a členiek senátu Mgr. Sone Pekarčíkovej a JUDr. Ivany Izakovičovej v exekučnej veci oprávnenej obchodnej spoločnosti Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., krajská pobočka Bratislava, so sídlom Ružová dolina 10, Bratislava, IČO: 35 937 874, proti povinnému A. R. F., narodenému XX. L. XXXX, bytom M. XX/X, Q., pôvodne podnikajúcemu pod obchodným menom Thi Du Vu, IČO: 37 496 751, o vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť 2 809,76 eura a trov exekúcie, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 36Er/2801/2011, o dovolaní súdneho exekútora JUDr. Ladislava Jakubca, Zámocká 30, Bratislava proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 25. apríla 2013, č. k. 20CoE/65/2013-26, takto

rozhodol:

I. Dovolanie súdneho exekútora o d m i e t a .

II. Oprávnenému a povinnému náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava III (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením z 9. októbra 2012, č. k. 36Er/2801/2011-15, výrokom I. exekúciu zastavil. Výrokom II. uložil oprávnenej povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie v sume 137,76 eura do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Posledným výrokom rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov exekučného konania.

2. V rámci odôvodnenia exekučný súd poukázal na to, že dňa 15. augusta 2012 súdny exekútor doručil súdu návrh na zastavenie exekúcie z dôvodu, že majetok povinného nepostačuje ani na úhradu trov exekučného konania, s čím súhlasil aj oprávnený. V rozhodnutí súd prvej inštancie poukázal na ust. § 57

ods. 1 písm. h) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „EP“).

3. V súvislosti s trovami exekúcie súd prvej inštancie tieto priznal podľa § 203 ods. 2 EP a ich náhradu uložil zaplatiť oprávnenému s ohľadom na dôvod zastavenia exekúcie. Trovy exekúcie stanovil súd prvej inštancie len do časti 137,76 eura ako 79,68 eura s DPH odmena podľa ust. § 15 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov (ďalej len „vyhláška“) a 58,08 eura s DPH ako náhrada hotových výdavkov podľa § 22 ods. 1 vyhlášky, pričom mu nepriznal náhradu hotových výdavkov za tlač dokumentov vo výške 2,50 eura, za kancelárske náklady na spis vo výške 1,82 eur, za telekomunikačné výdavky vo výške 0,20 eura, za analytické náklady vo výške 4 eura a za bankové poplatky vo výške 1 eura, nakoľko súdny exekútor dostatočne nepreukázal vynaloženie tejto časti hotových výdavkov. Tiež nepriznal súdnemu exekútorovi náklady na archiváciu spisu vo výške 5 eur. O trovách účastníkov exekučného konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“).

4. Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 25. apríla 2013, č. k. 20CoE/65/2013-26, uznesenie Okresného súdu Bratislava III z 9. októbra 2012, č. k. 36Er/2801/2011-15, v napadnutej časti zmenil tak, že oprávnenému uložil povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 110,88 eura do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

5. Odvolací súd posúdil odvolanie oprávneného ako čiastočne dôvodné. V odôvodnení vyjadril nesúhlas s priznaním hotových výdavkov za poštovné a doručovanie kuriérskou službou v exekútorom uplatnenej výške, nakoľko podľa názoru odvolacieho súdu počet doručovaných písomností nemohol prevýšiť počet úkonov, za ktoré bol exekútor odmenený paušálnou sumou. Z napadnutého uznesenia vyplýva, že exekútor vykonal 20 úkonov exekučnej činnosti, pričom každý tento úkon si vyžiadal jedno doručenie. Odvolací súd neakceptoval, aby exekučný súd exekútorovi priznal hotové výdavky za doručovanie prostredníctvom kuriérskej služby vo výške 36 eur. Z rozhodovacej činnosti bolo odvolaciemu súdu známe, že tento exekútor (na základe uzavretej zmluvy) využíva kuriérské služby v rovnakej miere ako doručovanie prostredníctvom pošty, čo preukázal aj v iných konaniach vedených na odvolacom súde. Výšku nákladov na tieto služby odvolací súd považoval za potrebné znížiť vzhľadom na počet doručovaných písomností. Odvolací súd tak exekútorovi priznal náhradu poštovného vo výške 16 eur (10 ks x 1,6 eura) a za doručovanie prostredníctvom kuriérskej služby 10 eur (10 ks x 1 euro).

6. K námietke oprávneného vo vzťahu k priznaniu odmeny za viacnásobné zisťovanie účtu povinného odvolací súd uviedol, že z gramatického výkladu § 15 vyhlášky vyplýva, že vykonanie uvedených úkonov sa odmeňuje za každé takéto vykonanie. Zákonodarca odmeňovanie každého zisťovania jednotlivito formuloval v písm. g/ až h/ vyhlášky tak, že sa paušálnou sumou odmeňuje každé zisťovanie účtu, majetku, bydliska povinného. Nemožno podľa súdu zisťovanie účtu povinného posudzovať ako jeden úkon a odmeniť ho len raz. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd uzavrel, že exekútorovi patrí odmena podľa § 15 vyhlášky vo výške 79,68 eura s DPH, náhrada hotových výdavkov vo výške 31,20 eura s DPH, všetko spolu predstavuje sumu 110,88 eura.

7. Proti tomuto uzneseniu podal dovolanie súdny exekútor. Navrhol, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu čo do výroku o trovách exekúcie zmenil tak, že oprávnený je povinný nahradiť trovy exekúcie vo výške 137,76 eura do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia. Prípustnosť dovolania odôvodnil podľa ust. § 239 ods. 1 písm. a) OSP, t.j. že dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa.

8. Oprávnený vo vzťahu k podanému dovolaniu vo svojom vyjadrení zotrval na svojom stanovisku z 5. novembra 2012. Náhradu hotových výdavkov za doručovanie kuriérom vo výške 36 eur považuje oprávnený, vzhľadom na výšku pohľadávky, ako aj iný možný a hospodárnejší spôsob doručovania (poštou), za neefektívny, a teda aj v rozpore so zásadami vedenia exekučného konania hospodárne, účelne a efektívne.

9. Povinný sa k dovolaniu súdneho exekútora nevyjadril.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [(ust. § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), ktorá má právnické vzdelanie, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (ust. § 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie súdneho exekútora je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (ust. § 447 písm. c) CSP).

11. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t.j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“), dovolací súd postupoval v zmysle ust. § 470 ods. 2 CSP, na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

12. S prihliadnutím na prechodné ust. § 470 ods. 2 CSP, dovolací súd prípustnosť dovolania súdneho exekútora posudzoval v zmysle ustanovení § 236 a nasl. OSP, teda procesnej úpravy platnej a účinnej v čase, keď dovolateľ toto dovolanie podal.

13. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie súdu. Výnimočnosť tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti. Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 OSP dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

14. V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. V zmysle ust. § 239 OSP platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a) OSP) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenských (§ 109 ods. 1 písm. c) OSP) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c) (§ 239 ods. 1 písm. b) OSP). Podľa § 239 ods. 2 OSP je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

15. Dovolanie súdneho exekútora v napadnutej časti smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo rozhodnuté o trovách exekúcie. V treťom odseku ust. § 239 OSP sú vymenované prípady, ktoré vylučujú prípustnosť dovolania proti uzneseniam odvolacieho súdu, proti ktorým by inak bolo dovolanie podľa ods. 1 a 2 prípustné. Jedným z nich je aj prípad, keď dovolanie smeruje proti uzneseniu o trovách konania. Rozhodovacia prax najvyššieho súdu považuje trovy exekúcie za trovy konania (pozri napr. uznesenia najvyššieho súdu z 13. októbra 2010 sp. zn. 6Cdo/80/2010, z 15. októbra 2010 sp. zn. 3Cdo/170/2009, z 3. októbra 2011 sp. zn. 5Cdo/170/2011, z 13. septembra 2011 sp. zn. 6Cdo/4/2011, z 22. novembra 2021 sp. zn. 5Oboer/8/2021).

16. Nakoľko je v prejednávanej veci dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu o trovách konania, ktoré vykazuje znaky jedného z tých rozhodnutí, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 239 ods. 3 OSP ako rozhodnutia, kde dovolanie nie je prípustné, je nepochybné, že prípustnosť dovolania súdneho exekútora z ust. § 239 OSP nemožno vyvodiť.

17. S prihliadnutím na ust. § 242 ods. 1, veta druhá OSP, ukládajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 OSP (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 OSP, ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237

OSP. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a) až g) tohto ustanovenia. Prípustnosť dovolania z hľadiska ustanovenia § 237 OSP, pritom nie je založená už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou vadou uvedenou v § 237 OSP, ale nastáva až vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanom zákonom ustanovení skutočne trpí.

18. Súdny exekútor procesné vady konania podľa § 237 písm. a) až g) OSP nenamietal a ich existenciu nezistil ani dovolací súd. Prípustnosť dovolania preto z tohto ustanovenia vyvodit' nemožno.

19. Keďže prípustnosť dovolania súdneho exekútora nemožno vyvodit' zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, najvyšší súd ho podľa § 447 písm. c) CSP ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

20. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP tak, že oprávnenému a povinnému náhradu trov dovolacieho konania voči dovolateľovi nepriznáva, pretože im v dovolacom konaní žiadne trovy dovolacieho konania nevznikli.

21. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.